

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	654-05-60	
Дата	06	06 2016 г.

11 IX
11/06/16

ЧРЕЗ
Председателя на Народното събрание

ДО
Министъра на околната среда и водите
г-жа Ивелина Василева

ПИТАНЕ

от проф. д-р Вили Лилков

народен представител от ПГ на Реформаторския блок

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 94 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям питане

ОТНОСНО: Системата за управление, в т.ч. събиране и разходване, на продуктови такси и лицензионни възнаграждения за рециклиране на излезли от употреба моторни превозни средства /ИУМПС/ в България.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

През последните години след приемането на Закона за управление на отпадъците (в сила от 13.07.2012 г.), организациите по оползотворяване на излезли от употреба моторни превозни средства претърпяха сериозни икономически и финансови загуби, причинени от създалата се неблагоприятна и неконкурентна пазарна среда.

Така например високите и неправомерни финансови изисквания (1 000 000 лв. банкова гаранция за ООпИУМПС), които нямат нищо общо с техническите и екологически изисквания за управление на дейностите с ИУМПС, изхвърлиха по законодателен път малки и средни фирми от възможността да ползват полагащите им се продуктови такси, с които да покрият производствените си разходи и да изградят модерни съоръжения за екологосъобразно и икономически изгодно рециклиране на МПС. Нещо повече, тези малки и средни предприятия участват в управлението на ИУМПС спазвайки всички изисквания на ЗУО, но за своя сметка, без да ползват продуктови

такси. При това положение те работят и изпълняват своя скромна дял при крайно неравностойна и неравнопоставена конкурентна среда.

За периода от 2012г. до сега МОСВ е издало Разрешение за дейност по оползотворяване на ИУМПС само на 3 фирми с над 80 % пазарен дял, а от друга страна МОСВ е издало и 14 отказа – при това на фирми внесли 1 000 000 лв. банкова гаранция в полза на МОСВ, за да кандидатстват за Разрешително. Някои от дружествата, получили отказ за разрешение, имат над 20 години опит в областта на оползотворяването и рециклирането на ИУМПС.

Също така според информацията от електронната страница на МОСВ става ясно, че фирми чрез ВАС са ОСЪДИЛИ министерството във връзка с постановени откази и МОСВ продължава да не издава разрешителни за такава дейност, заплащайки чинно административните разходи по делата.

Във връзка с изложеното по-горе, отправям към Вас следното питане:

- 1. Защо за 4 години са издадени разрешителни за рециклиране на излезли от употреба автомобили само на три фирми, които имат над 80% пазарен дял и ползват средствата от продуктово такса, а не се издават разрешителни на фирми, които понастоящем рециклират ИУМПС без да използват такса, още повече, че МОСВ е осъдено чрез ВАС по постановените откази?**
- 2. Как гражданите и фирмите могат да получат информация за изразходваните средства от продуктово такса за рециклиране, която се заплаща от тях, при условие, че чл. 48, ал. 7 от ЗУО гласи: „чл. 48 (7) Информацията по ал. 3 - 5 служи само за целите на този закон, като се предприемат необходимите организационни и технически мерки за това. До работа с такава информация се допускат само лицата, подписали клетвена декларация за опазване на тайната в случаите, когато това се изисква със закон.“, и не считате ли, че това е прикриване от страна на МОСВ на скрито финансиране в размер на 60 млн. лв. годишно на определени фирми?**

София, 06.06.2016г.

проф. д-р Вили Лилков

Народен представител от ПГ на РБ